

Vrijwilliger Peter is slaapwacht

‘Er kunnen zijn voor een ander, dat is waardevol’

‘Ik kan écht genieten van het moment dat ik op de vroege morgen in mijn auto naar huis rijd. De gasten van Respijthuis Lelystad slapen nog heerlijk. De dreven zijn leeg en de vogeltjes fluiten. Mijn dag is al begonnen!’ Peter (70) is vrijwillig slaapwacht bij Respijthuis Lelystad.

‘Ik ben een bètaman’, lacht hij. ‘Ik voel me niet geschikt om uitgebreide gesprekken te voeren met gasten of activiteiten te doen. Daar zijn anderen veel beter in. Maar ik vind het wél fijn om een bijdrage te leveren aan een mooie en onmisbaar initiatief als het Respijthuis’, vertelt Peter. ‘Twee kennissen, die helaas zijn overleden, waren nauw betrokken bij de totstandkoming van dit logeerkamers. Als ik hier ben, denk ik aan hen. Dit maakt mijn vrijwilligerswerk extra waardevol.’

Flexibel

Peter was vroeger chemisch ingenieur en had verschillende managementfuncties. Nu is hij met pensioen. In zijn vrije tijd wandelt hij veel in de bergen en heeft zich verdiept in het bouwen van websites. Zo bouwde hij mee aan de website van Respijthuis Lelystad. Daarnaast gaat hij er graag op uit met zijn camper. ‘Het Respijthuis is heel flexibel. Ik geef mijn beschikbaarheid aan en ik word ingeroosterd op de momenten waarop het mij uitkomt.’

‘Aan het begin van mijn slaapdienst, rond 22.00 uur, stel ik me altijd even voor aan de gasten die hier verblijven. Dan kennen ze mijn gezicht. Daarna ga ik zelf ook lekker slapen. Als er iets aan de hand is, krijg ik een seintje. Of dat vaak gebeurt? Eigenlijk nooit gelukkig’, zegt hij.

Rustige nachten

‘Ik slaap hier heerlijk’, zegt hij. ‘Op een prima matras en met mijn hoofd op mijn eigen, vertrouwde kussen. Met een toilet, badkamer en keukentje op mijn kamer heb ik alles wat ik nodig heb. Ik ben er voor de gasten. Als er iets aan de hand is of als iemand een vraag heeft weten ze me te vinden. Zorgtaken heb ik niet. Daar is de wijkzorg voor.’

‘De nachten zijn hier, op een zware onweersbui of het getik van dikke regendruppels op het dak na, heerlijk rustig. Ik slaap hier zoals thuis. Het enige verschil is dat ik hier wel een verantwoordelijkheid voel. Maar daar ben ik relaxed onder, hoor. Ik ben rustig van aard. Ik weet wat ik moet doen bij calamiteiten.’

Om 6.45 uur drinkt Peter een kopje koffie. ‘Ik haal de vaatwasser leeg en zorg ervoor dat de dagdienst het stokje kan overnemen. Mijn taak zit erop’, lacht hij. ‘Het is fijn om dit voor een ander te kunnen doen.’